

ПРОТОКОЛ

№ 1955

гр. Пазарджик, 10.11.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Камен Г. Гатев

Съдебни Марийка Ангелова Генова

заседатели: Станислав Валентинов Тонев

при участието на секретаря Росица Караджова
и прокурора Петя Сергеева Ташкова (РП-Пазарджик)

Сложи за разглеждане докладваното от Камен Г. Гатев Наказателно дело от общ характер № 20215220201131 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Подсъдимата В.Б. - редовно призована, се явява лично и с адв. Луканов от АК – София, надлежно упълномощен.

Пострадалият Т.Ц. - нередовно призован, не се явява. За него се явява адв. Д.Т. надлежно упълномощен.

Свидетелят П.Б. – редовно призован, не се явява.

Свидетелят Е.Г. – редовно призован, явява се лично

Свидетелят В.П. – редовно призован, не се явява.

Свидетелят Т.Т. – редовно призован, явява се лично.

Свидетелят Р.Г. – редовно призован, явява се лично.

Свидетелят Д.Л. – редовно призован, явява се лично.

Свидетелят Д.Ц. – редовно призован, не се явява.

Свидетеля Я.П. – редовно призован, явява се лично.

Свидетелката Д.П. – редовно призована, явява се лично.

За РП-Пазарджик се явява прокурор Т..

АДВ. Т. – Пострадалият е уведомен за делото, не може да присъства, тъй като не е в момента в България. Не възразяваме за нередовното

призоваване.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

АДВ. Т. – Да се даде ход на делото.

АДВ. ЛУКАНОВ – Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА Б.- Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуална пречка да се даде ход на делото, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на явилите се лица, както следва:

ЕМ. В. Г. – роден на 09. 02. 1972 г. в гр. Пазарджик, живущ в същия град, българин, български гражданин, женен, неосъждан, работещ, с висше образование, без родство.

Т. Анд. Т. -роден на 11. 09. 1979 г. в гр. Пазарджик, живущ в същия град, българин, български гражданин, женен, неосъждан, работещ, със средно образование, без родство.

Р. Н. Г. - роден на 11.06.1980 г. в гр. Пазарджик, живущ с. Главиница, българин, български гражданин, женен, неосъждан, работещ, с висше образование, без родство.

Д. Игн. Л. – роден на 17. 02. 1969 г. в гр.Пазарджик, живущ в същия град, българин, български гражданин, женен, неосъждан, работещ ,с със средно образование, без родство.

Янч. Д. П. – роден на 12. 09. 1974 г. в гр. Пазарджик, живущ в същия град, българин, български гражданин, женен, неосъждан, работещ с висше образование, без родство.

ДИЯНА ЦЕНКОВА П. – родена на 07. 07. 1963 г. в с. Мало Конаре, живуща в същото село, българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, със средно образование, работеща, без родство.

Всички свидетели предупредени за отговорността по чл. 290 от НК.

Свидетелите обещаха да кажат истината и напуснаха съдебната зала.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО/ - На този етап нямаме други искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА се основанийто за образуване на съдебното производство.

Съдебното производство е образувано по внесен обвинителен акт на РП - Пазарджик против подсъдимия В. СТ. Б. за извършено от нея престъпление по престъпление по чл. 343 ал.3 предложение 3-то, буква „А“ предложение 2-ро във вр. с чл.342 ал.1 от ИК, във вр. с чл.37 ал.1 и чл. 47 от ЗДвП.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на прокурора да изложи обстоятелства във връзка с обвинението.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам всички обстоятелства, подробно посочени в ОА. Няма да соча нови такива.

АДВ. ЛУКАНОВ- Нямам бележки по докладва.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ ИЗСЛУШВАНЕ ОБЯСНЕНИЯТ НА ПОДСЪДИМАТА В.Б.: – Разбирам в какво съм обвинена. Ще дам обяснения. Нямам общо с този удар. Минах си спокойно, огледах се, нямаше никой срещу мен, продължих, завих и след 200-300 метра дойде патрулка. Аз веднага спрях и дойде един от полицаите и ми каза „видяхте ли какво направихте“. Той беше видимо гневен. Аз бях много спокойна, защото ако съм ударила някой това ще се чуе веднага, защото самата кола е такава, че ѝ трябва да мине и веднага се чува малко по- силен шум. Аз казах „не, какво съм направила“ и той каза „ударихте един моторист“. Аз казах „не съм чула нищо, какъв моторист“. Казах ми да се връщам, аз обърнах колата, но аз нямам нищо общо и няма как да съм го ударила. Аз карах много бавно, изключително бавно карах. Задължително погледнах, че бях на зелено и много бавно завих наляво с не повече от 20 км/ч. По колата няма драскотини и следи от удар. Аз се движа по ул. „Пловдивска“ и на светофара завивам за ул. „Стефан Караджа“. Аз се движа към Пловдив, тогава беше затворен пътя и ние минавахме през Добровница. Дясната част на платното имаше от тези пластмасовите, които ги слагат когато се маркира пътното платно – конуси имаше. Карах много бавно. Нямаше никой, хора нямаше, имаше само конуси. Светофарът работеше и аз минах на зелено. Аз се огледах и нямаше

никой. Аз бях единствена, която идвах от ул. „Пловдивска“ и завих на ляво и отсреща нямаше никой.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Е.Г. – Движихме се със служебен автомобил по ул. „Болнична“ посока кръстовището с ул. „Стефан Караджа“. Автомобилът се управляваше от Д.Л.. На предна дясна седалка беше Г., аз стоях на задна дясна, а до мен беше П.. Бяхме спрели на червена светлина на светофара. Не мога да си спомня коя кола подред бяхме ние 1,2 или 3. Чух, че колегите на предните седалки, че казват че са се ударили някои. Колегата Л. потегли и спря на средата на кръстовището. От лявата страна видях паднал мотор на няколко метра от кръстовището и колегите казаха, че автомобилът, който е участвал в ПТП е продължил движението по ул. „Стефан Караджа“. Тогава слезнах и видях моториста паднал на земята. Около него имаше няколко човека, един от тях разговаряше по телефона каза, че звънни на 112. Колегите със служебният автомобил продължиха по ул. „Стефан Караджа“ и аз след това отидох на средата на кръстовището като регулирах движението с цел осигуряване свободно трасе на автомобила на спешно помощ. Подадох сигнал на ОДЧ –Пазарджик. Казах за възникнало тежко ПТП. Почти едновременно пристигнаха бърза помощ и колегите от Пътна полиция. Екипът на спешното прегледа моториста и го взе и отведе в МБАЛ- Пазарджик. През това време се бяха върнали и колегите, които продължиха след автомобила, като казаха че са го спрели, и бил управляван от жена. Върнали са се на място на ПТП, автомобилът бил паркиран на близо, не съм видял нито автомобила, нито водачката, нито самото ПТП. От дясната страна имаше аптека. Има три острова на това кръстовище. Положението от дясно по ул. „Пловдивска“ има, отсреща на ул. „Стефан Караджа“ има и от ляво на ул. „Пловдивска“ има. Посоката на движението на моториста понеже той беше от лявата ми страна на мен предполагам, че той се е движил посока центъра на Пазарджик, хотел „Елбрус“. Мотоциклета беше на средата на платното, а той беше от лявата страна в близост до въпросният остров на ул. „Пловдивска“. Минаха минути, защото аз регулирах движението, не идваше автомобила на спешното, затова се обадох на дежурния на ОДЧ и според мен се забавиха, но не мога да кажа с колко време. Не съм видял дали моториста се е качил сам в линейката или са го качили.

След съгласие на страните свидетелят бе освободен от съдебната зала.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Т.Т. – Аз чух падане, стържене на мотор. Аз там живея на ул. „Пловдивска“. Имаме там магазин и се бях изправил отпред с две момчета и си говорихме. Имаше едно като стържене на мотор, и като се обърнах видях, че един моторист е катастрофирал. Обадих се на 112 и това беше всичко. Като дойде линейка и полиция бях там, но си стоях отстрани. Впоследствие после нещо се чу, че е имало удар с някаква друга кола, но дали е така не съм видял. Трафикът не знам какъв беше, не съм обърнал внимание. Звъннах на 112, защото видях, че момчето трудно дишаше. Моят магазин е срещу паркинга и аз бях отвън пред магазина. Аз бях странично на кръстовището.

След съгласие на страните свидетелят беше освободен от съдебната зала.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Р.Г. – Всичко стана много бързо. Ние идваме от към болницата на светофара и завивахме наляво към центъра. Аз бях от дясната страна до водача. На светофара малко ни оставаше да светне жълто и зелена светлина. Кола която идва от центъра по ул. „Пловдивска“ завива наляво към ул. „Стефан Караджа“ и при изнасянето се виждаше мотор и се чуха спирачки и явно при самото избягване да не се удари челно този с мотора и се зажули и падна и се удари в средата. Зажули се в лекия автомобил. Автомобилът не спря. Колегата Г. слезе, за да види, какво се случва с моториста, другите трима колеги тръгнахме след автомобила и със звуков и светлинен сигнал спряхме водача, за да го установим и се върнахме на самото ПТП. Водачът беше подсъдимата. Попита ме, какво се е случило, жената каза, че не е разбрала какво се е случило. Върнахме се на място, не беше дошла бърза помощ. Екип на КАТ дойде, попитахме дали сме им нужни на тях, а те да си обработят ПТП. Те ни казаха, че не сме им нужни и ние си тръгнахме. Ние слезнахме и тримата колеги. С водача говори П.. Основно П. взе документите и мисля, че той остана на паркинга. Ние се представихме с нашите документи. Мисля, че подсъдимата я провери колегата Д.Л.. Не знам колко време е минало когато се върнахме на ПТП. Аз бях до водача от дясната страна. От дясната страна до нас имаше светофар – малко пред нас. Нямам спомен да е имало нещо на тротоара. Нямаше трафик на кръстовището тогава, в самият момент и от Пловдивска от към КАТ също нямаше трафик. Имаше зажулване по лекия автомобил или по-точно съприкосновение между лекия автомобил и мотоциклетиста, но не съм

видял в коя част на лекия автомобил - не съм сигурен. Обяснявам си, че за много малко секунди може би той е искал да мине и дамата и тя да мине и се е получило моментна ситуация. От КАТ към самото кръстовище има три ленти. Крайна лента в ляво са завиващи на ляво, средната лента е за центъра на гр. Пазарджик, а крайна дясна лента е за завиване по ул. „Стефан Караджа“. Според мен мотоциклетиста се е движил в средната лента.

След съгласие на страните свидетелят беше освободен от съдебната зала.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Д.Л. – Бяхме четирима колеги, ние се движихме по ул. „Болнична“ посока ул. „Стефан Караджа“ и ул. „Пловдивска“. На кръстовището на ул. „Стефан Караджа“ и ул. „Пловдивска“ спряхме на червен сигнал на светофара. Аз управлявах служебния автомобил с белези полиция и отгоре буркан. До мен стоеше Р.Г., зад мен Я.П., до него от дясно Е.Г.. Доколкото си спомням ние бяхме на първа линия. Не си спомням марка и модел на лекия автомобил. Видя се лек автомобил, който правеше завой от „л. „Пловдивска“ посока ул. „Стефан Караджа“ ляв завой. В един момент се видя как лекия автомобил завива на ляво и един моторист, който се опита да избегне удара не можа да го избегне и се зажули от дясната страна на лекия автомобил. Падна от мотора. Мисля, че някъде по средата на автомобила беше. От там моториста падна и мотора се завлачи и стигна до островчето. Ние спряхме на кръстовището, тръгнахме веднага след лекия автомобил, защото той продължи към ул. „Стефан Караджа“. Колегата Г. слезна да укаже първа помощ, а ние продължихме към лекия автомобил и на ул. „Стефан Караджа“ в близост до спирката спряхме автомобила. Колегата Я.П. поиска документите на подсъдимата. Обясни ситуацията на водача и го върнахме обратно към ПТП и го оставихме на паркинга срещу банка „Моллов“. Аз се върнах на кръстовището с автомобила и започнахме да осигуряваме движението докато не дойде екип на бърза помощ и на КАТ. Подсъдимата беше водача на автомобила. С документите на подсъдимата се запознахме там където я спряхме тогава колегата Я.П. и поиска документите. В автомобила на подсъдимата имаше още една жена.

След съгласие на страните свидетелят беше освободен от съдебната зала.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Я.П. – Това беше

пролетта на 2020 г., април месец. Ние се движихме по ул. „Болнична“. Спряхме на светофара, бяхме четирима човека, като автомобила се управляваше от Димитър. На предна седалка беше Г., аз бях зад водача, а Г. в дясно от мен. Спряхме на светофара от ул. „Пловдивска“, тъй като на нас беше забранен сигнал, а от банка „Моллов“ идваше автомобил - син на цвят, който зави на ляво, а от дясно идваше мотоциклетист. Водачът на лекия автомобил му пресече пътя и мотоциклетиста, за да го избегне, залегна на ляво, чу се удар като пластмаса. Аз виждам и възприемам това което става срещу мен и в момента, в който се изравняват със задницата на автомобила и се чува удара и пада на асфалта и се удря в острова - а сега дали се удари мотора или той не мога да кажа. Автомобилът продължи движението без да спира, ние навлезнахме в кръстовището, колегата Г. остана на място в кръстовището да осигури място, а ние продължихме по лекия автомобил и го виждаме преди кръстовището с ул. „Васил Левски“. Ние бяхме подали светлинен и звуков сигнал, автомобилът спря, взех документите на водача, която е подсъдимата, а началника се върна на място и паркира на паркинга до аптеката. Автомобилът на бронята отдясно отзад имаше като едно изтриване на мръсотията, дори го посочих на колегите от КАТ, които останаха на място и те си поеха случая, а ние си тръгнахме. Имаше изтриване някъде около 5-10 см. В автомобила на подсъдимата имаше още една жена. Ние я последвахме подсъдимата, нямаше опит да се осуети тази проверка, дори като спряхме водачката и я попитахме „разбрахте ли какво стана“, тя каза „не, аз не съм усетила нищо“.

След съгласие на страните свидетелят беше освободен от съдебната зала.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА Д.П. – Аз бях в колата на подсъдимата от дясната ѝ страна. Идвахме от ул. „Пловдивска“ и трябваше да минем по Добровнишка, защото пътя беше затворен за с. Мало Конаре. По пътя аз гледах почти в дясно. Първо забелязах познат в дясно и после вече свихме, към Добровница и като свихме в дясно от Пловдив идваше един мотор на 50-60 метра съм го видяла, точно не мога да кажа. Според мен караше така и това е моето мнение. Ние си продължихме по ул. „Стефан Караджа“ и след малко чухме полицейска кола. Спря ни полицаия, попита ни „видяхте ли какво направихте“, ние казахме „нито сме усетили, нито сме видели“ и се върнахме обратно на паркинга на кръстовището и от

там разбрахме вече какво е станало. Човекът беше долу на земята. Видяхме мотор на 50-60 метра не мога да кажа цвят ,беше голям. Аз не знам дали е същият мотор, който видяхме преди да завием, полицаия ни каза за мотора. Ние си говорихме докато пътувахме. Нямаше музика в колата, не съм усетила нищо, не съм чула нищо. Нямаше много движение, беше тихичко. Мисля, че можеше да чуя, ако имаше нещо. Познатият който видях беше преди мотора от дясната страна към болница, а мотора го видях после вече като свихме към ул. „Стефан Караджа“ и той идваше от към Пловдив. Преди да ни спрат полицаите не съм говорила по телефона. Говорихме си само общи приказки в колата. Не съм видяла полицейска кола на кръстовището или в близост. От дясно не съм видяла да е имало полицейска кола. На самият светофар също не съм видяла полицейска кола. Имаше коли, но като модели не мога да си спомня, бяха обикновени коли. Спря ни полицията, чухме сирени, ние спряхме защото шофьорката предположи, че за нас свири. Аз не съм шофьор и не разбирам защо е предположила, че за нас свири. Може би е видяла знак да спре в огледалото, аз не мога да кажа. Полицейската кола спря зад нас, след това полицаият дойде от нейната страна. Първо отбихме ние и те спират след нас. Тя както си караше спокойно изведнъж каза „полицията е зад нас“ тя спря и полицаият дойде. Тя се сепна изведнъж учудено, защо идва полицаия към нея. Пред нас нямаше други коли. Мисля, че не е имало възможност полицията да спре някой друг, защото пред нас нямаше кола, а зад нас не съм гледала.

След съгласие на страните свидетелката беше освободена от съдебната зала.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че следва да бъдат разпитани и неявилите се свидетели, като по отношение на П.Б. и В.П., които са редовно призовани и не се явяват без да сочат уважителни причини, моля да им се окаже, че при следващо неявяване ще им се наложи глоба. По отношение на трите изготвени експертизи при съгласие на страните моля да бъдат приети заключенията, без личен разпит на вещите лица, тъй като едното вещо лице е починало и аз не държа на личен разпит на експертите.

АДВ. Т. - Не държим на разпита на вещите лица. Бих искал да заявя от името на доверителя ми, че желае да бъде разпитан.

АДВ. ЛУКАНОВ – Аз държа на направените доказателствени искания.

Държа на разпит на вещите лица с изключение на вещото лице, което е починало и искам да бъде извършена повторна експертиза. Поддържам исканията, които съм направил до сега и държа да се изготви тази експертиза след разпита на свидетелите. Държа на разпит на експерта само на д-р Борис Пеев.

С оглед становището на страните съдът намира, че следва делото да се насрочи за друга дата, като на първо място да се призове пострадалият. Следва да се призоват и други двама свидетели П.Б. и В.П., като се предупредят, че при повторно неявяване без уважат причина ще бъдат санкционирани с глоба и може да бъде постановено принудително довеждане с полиция. Следва да се призове и свидетелят Д.Ц., както и експерта д-р Борис Пеев.

С оглед на горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Да се призоват вещото лице д-р Борис Пеев и тримата посочени свидетели в мотивите на определението, като в призовките им се впише, че при следващо неявяване в съдебно заседание ще им бъде наложена глоба и ще бъде постановено принудително довеждане.

АДВ. ЛУКАНОВ – Моля делото да се отложи след 20-ти януари. Моля да имате предвид, че в началото на декември постъпвам в болница и ще ми е необходим поне месец за възстановяването ми, тъй като ще ми бъде направена операция.

За събиране на доказателства, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 26. 01. 2022 г. от 13:30 часа, за която дата страните уведомени от днешното съдебно заседание, пострадалият уведомлен чрез адв. Т., да се призоват тримата посочени свидетели и вещото лице д-р Пеев.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 14:33 ч.

Председател: _____

Секретар: _____

